

El Parc Natural de l'Alt Pirineu recuperarà una llobatera a Lladorre per donar a conèixer aquest patrimoni desconegut

Un inventari ha documentat una dotzena d'aquests parany per caçar llops a la part nord del Pallars Sobirà

Imatge de la llobatera situada al municipi de Lladorre | M. Lluvich / ACN

El **Parc Natural de l'Alt Pirineu** restaurarà una **llobatera** a **Lladorre** amb l'objectiu de donar a conèixer aquest patrimoni desconegut fins ara per molta gent. Es tracta d'una construcció semicircular adossada a una penya rocosa, d'uns dos metres d'alçada, inclinada cap a l'interior i sense porta. És una edificació que es troba a tocar dels pobles, de les **pastures d'alta muntanya** o de les bordes, que servia de **parany per caçar llops**. Amb l'aparició de l'estricnina i la desaparició dels llops, aquesta arquitectura va quedar en l'oblit.

Cristina Simó, tècnica de l'Ecomuseu d'Esterri d'Àneu, porta des del 2005 inventariant-ne i ja n'ha documentat **una dotzena entre les Valls d'Àneu, la Vall Cardós i la Vall Ferrera**. Segons explica, les llobateres són un exemple del problema que existia dècades enrere entre la **ramaderia** i el llop que compartien un mateix espai. Aquest fet va portar als habitants dels pobles a construir aquestes edificacions per perseguir-los i caçar-los.

La restauració de la llobatera es realitzarà conjuntament amb el Museu de Camins. Foto: M. Lluvich / ACN

El funcionament d'aquestes construccions era senzill; a l'interior del semicercle hi havia un **piló**; una petita elevació artificial de pedra. De nit al piló **s'hi lligava un animal viu que feia de reclam**. El llop en sentir els bels de l'animal, s'acostava a la penya, saltava a dins el semicercle i un cop a dins, abans de caçar l'animal buscava la sortida. Com que no existia porta i amb el mur desplomat cap a l'interior, **el llop no podia sortir i acabava extenuat de saltar intentant sortir**. Mentrestant, l'esquer encara era viu, i a punta de dia era salvat per la gent dels pobles.

[intext1]

L'alcalde de Lladorre, **Salvador Tomàs**, ha explicat que la llobatera que es conserva al municipi és una mostra de "**l'enginy**" que van tenir els antics pobladors d'aquestes valls per poder conviure amb el llop i minimitzar els danys als ramats i als pobles. Per Tomàs és un patrimoni històric que cal conservar, i en aquest sentit, confia que l'ús que se li doni a partir d'ara, un cop restaurada, sigui solament històric i cultural.

Des del 2005, Cristina Simó ha localitzat onze llobateres encara dretes al Pallars Sobirà i altres dos només n'ha tingut notícia a través de fons orals o documentació. **Faltaria certificar una dotzena més de construccions** que apuntaria que són llobateres. D'aquesta manera s'ha pogut certificar que era una construcció que s'estenia pel Pirineu per fer front a un problema existent dècades passades.

[intext2]

Per la seva banda, **Marc Garriga**, director del **Parc Natural de l'Alt Pirineu**, ha explicat que la primera llobatera a restaurar de totes les inventariades serà la de Lladorre pel seu **bon estat de conservació** i proximitat a un itinerari de fàcil accés. Garriga ha dit que aquesta restauració es farà conjuntament amb el **Museu de Camins de la Vall de Siarb** i mitjançant un **curs de pedra seca**. L'objectiu és reconstruir la totalitat de la llobatera per tal que el visitant es faci una idea real de com es feia per caçar el llop amb aquestes construccions.

[altres]